Kr. 5,oo incl. moms

BILLED MAGASINET

NR. 2

Bladet, der beskæftiger sig med dig og dine medmenneskers problemer

En brudenats mareridt

NEGEREN og NONNEN

OFFER FOR SIN JALOUSI

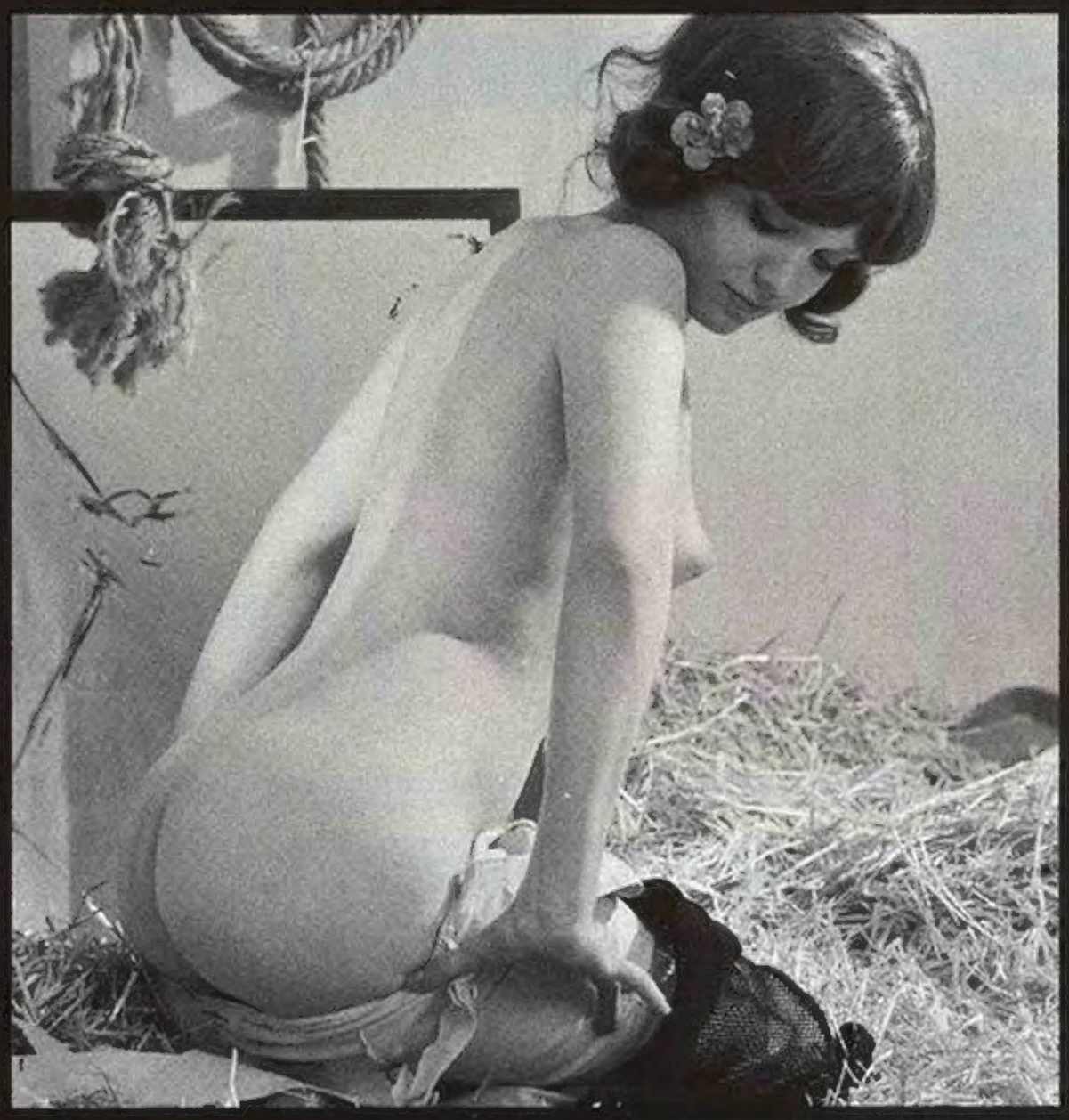

BIBI

Bibi, er snart 18 år,og er netop den pige alle mænd drømmer om.
Nyd hende også på side.....31

OFFER FOR SIN JALOUSI

Hvad i alverden er det dog i gør ?

Anne og Jens er efter deres forlovelse flyttet sammen i et klubværelse, hvor de nyder deres unge kærlighed. Anne går på kursus to gange om ugen og aner ikke, at Jens disse aftener hygger sig med Karen, en frigjort ung pige, der bor i samme klublejlighed. Karen ynder at give »fransk massage», som Jens holder meget af, og da han aldrig har kunnet få sin forlovede til at dyrke den herlige munderotik, er Jens faldet for Karen - eller rettere for hendes avancerede slikkekunst, der giver ham helt vidunderlige vellystfornemmelser. Men en aften kommer Anne hjem i utide og griber sin forlovede og Karen på fersk gerning. Karen ligger på knæ og er ved at slikke den af på Jens....

Lige straks er Anne næsten lammet af det chockerende syn, men så vælder vreden og jalousien op i hende. Hun glemmer, at hun på en måde selv er skyld i, at Jens har indladt sig med en anden, fordi hun altid selv har nægtet at glæde ham med lidt mere avanceret erotik. Anne er lidt snerpet og vil kun »det frække» på den mere tradisionelle facon. Nu farer hun rasende løs på sin forlovede....

Skummende af vrede griber hun Jens i håret og giver ham en knaldende lussing. Karen, der både er forskrækket og lidt skuffet over at være blevet afbrudt i sin yndlingsbeskæftigelse, ser passivt til. Grædende af harme og ydmygelse overvælder Anne sin forlovede med bebrejdelser. - Du skulle skamme dig, Jens, hulker hun. Og du med, Karen, din lille frække luder!

Fortvivlet og grædende vender Anne de to syndere ryggen, mens Jens angergiven ser efter hende. Han har mistet sin elskede Anne, blot for lidt mund-erotiks skyld. Sørens også! Han er arrig på Karen, som har ødelagt hans forlovelse, og Karen for sin del synes nu pludselig, han er et pjok. Anna går sin vej, hen i parken for at komme lidt til sig selv. Hun er så fordybet i sine tanker, at hun ikke lægger mærke til en skummel mand, der belurer hende....

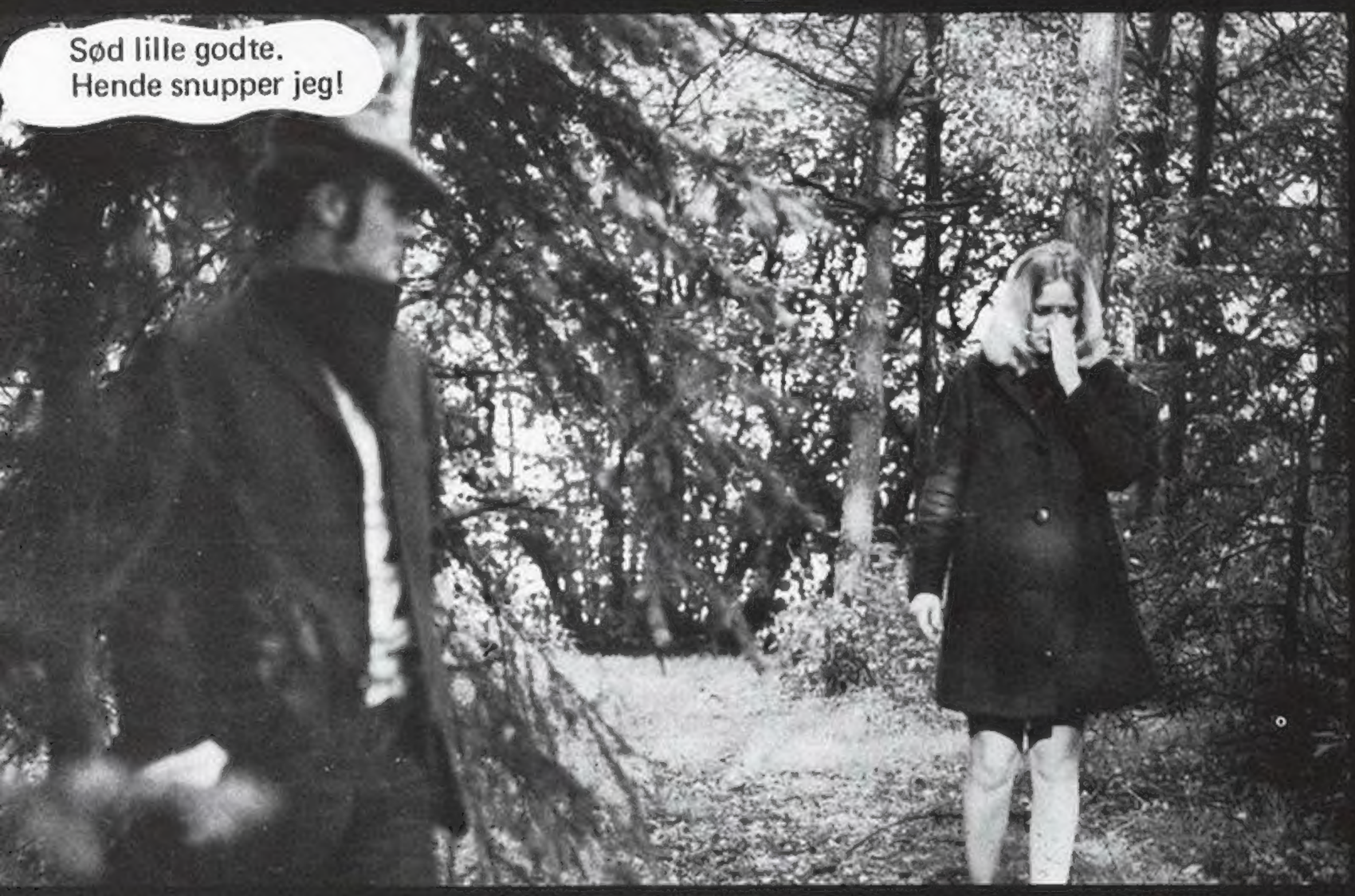

Pludselig mærker hun sig grebet bagfra i et brutalt brydertag. Hendes skrig bliver kvalt af en behandsket hånd, der lægger sig over hendes mund, og trods fortvivlet og energisk modstand bliver hun løftet op og båret hen til en ventende vogn. Så snart hun er blevet smidt in på bagsædet, sætter vognen sig i bevægelse og forsvinder fra skuepladsen i fuld fart.

Efter en kort køretur slæber voldsmændene deres offer ind i en skummel lagerbygning, som på denne tid af døgnet ligger øde hen. Lystne og uden skånsel flår de tøjet af hende, og for at gejle sig yderligere op, presser den ene af mændene en stor, tyk gummipenis mod hendes skedeåbning, der i hendes skrækslagne tilstand spænder sig sammen i en uvilkårlig afværgereaktion. Alligevel presses den hårde tingest op med magt, og de brutale voldsmænd lader hånt om Annes smertensskrig. Den ene har halet sit lem frem, og nu ser Anne, at han gør et reb klar.

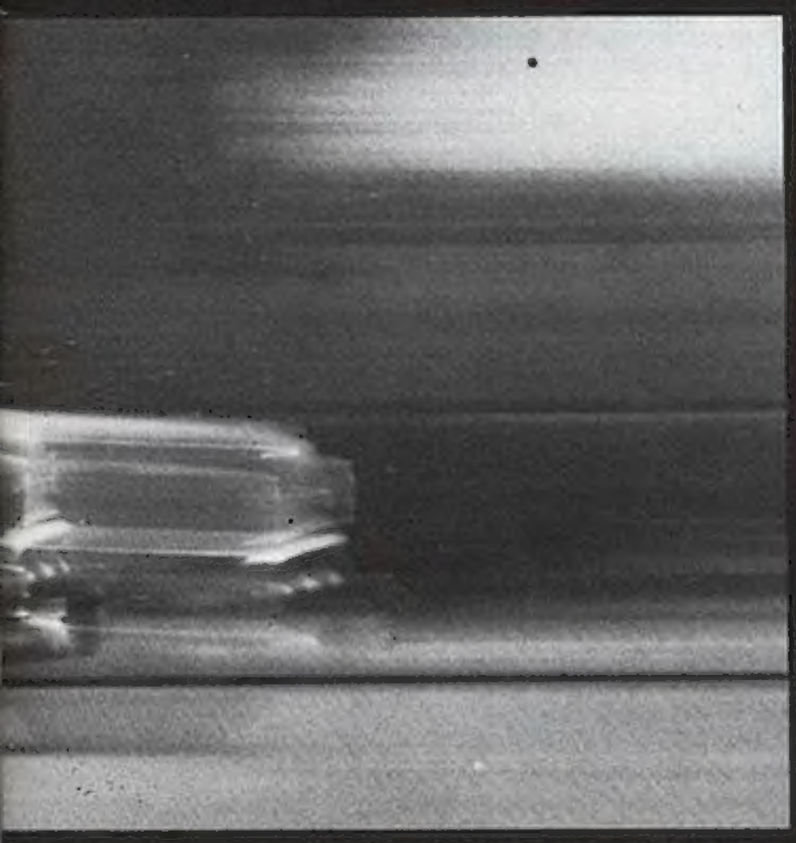

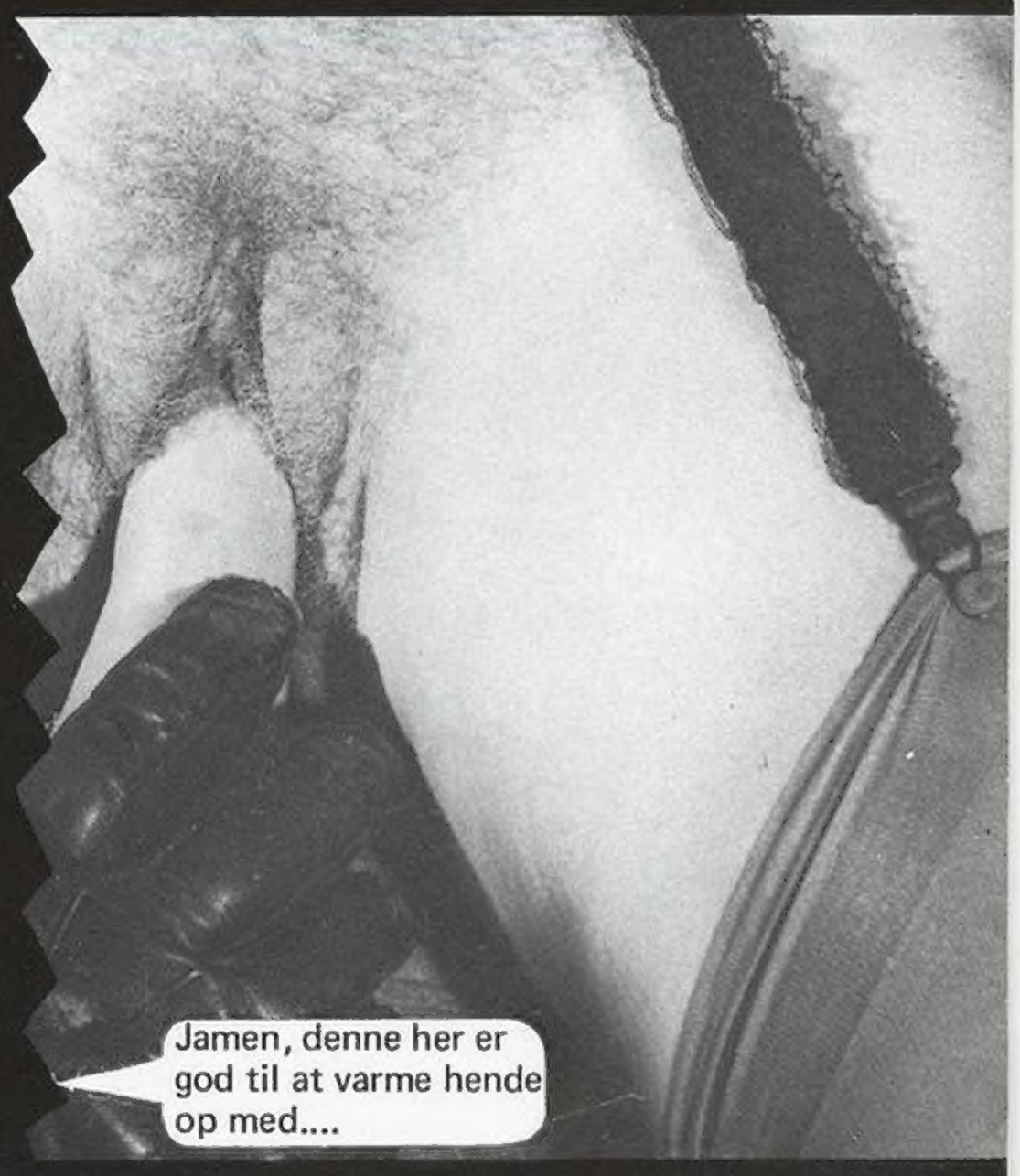

Anne har dog gjort sig unødige bekymringer. Rebet bliver ikke lagt om hendes hals, men om hendes arme og krop, så hun er prisgivet de to voldsmænds perverse lyster. Og nu nærmer den ene sig med sit stive, dunkende jern rettet lige mod hendes mund. - Slik den af på mig, skat! Kommanderer han. Det er pragtfuldt at voldtage en pige i munden, må du vide. Nå, gab så, og brug tungen, ellers ... Anne tør ikke andet end lystre, og for første gang mærker hun et stramt pikhoved mellem sine læber. Den anden mand fører gummidildoen op i hendes kusse, der tvinges til at give plads for den.

For rigtigt at få afløb for deres liderlige tilbøjeligheder lægger de to voldsmænd den bagbundne unge pige over en buk De presser gummidildoen højt op i hendes ømme kusse, hvorefter de skiftes til at stikke deres svulmende pikke i hendes mund og tvinger hende til at sluge den sperma, der sprøjter ud af de spændte organer. For at få hende til at makke ret, skiftes de også til at svirpe hendes blottede bagdel med en tovende. Anne indser det nytteløse i at gøre modstand og opfylder efter bedste evne deres liderlige ønsker, mens hun bittert angrer, at hun forlod sin elskede Jens. Hun mindes hans blide måde at elske hende på og fortryder nu, at hun ikke var sødere mod ham. Hun vil vende tilbage til ham, tilgive ham og være sødere og mere frigjort ... opfylde hans hemmelige ønsker. Hvad Karen kunne gøre, kan hun også. De skal få det godt sammen, hun og Jens, beslutter hun, mens hun viljeløst lader de to voldsmænd spille på hele deres perverse register...

SLUT

En brudenats mareridt

Til at begynde med
kunne hun ikke
lide ham. Men det endte som så ofte med
at de blev gift.

Han havde glædet sig til
brudenatten, men da den kom, skete der
en hel masse.

Bruden brød hulkende sammen,
mens hun berettede sin
frygtelige historie . . . .

Til at begynde med ville hun ikke have noget med ham at gøre. Hun syntes, han var hård og følelseskold. Men langt om længe lykkedes det ham at erobre hende. Det vil sige, egentlig erobring var der ikke tale om. Hun havde hele tiden undgået et samleje med ham. men lidt kæleri var det blevet til.

En aften gik de i biografen.

I biografens mørke følte hun sig tryg imellem de mange mennesker og mørket, der lagde sig om hende. Det var, som om hun var i en helt anden verden. John derimod var mere interesseret i Solvej og

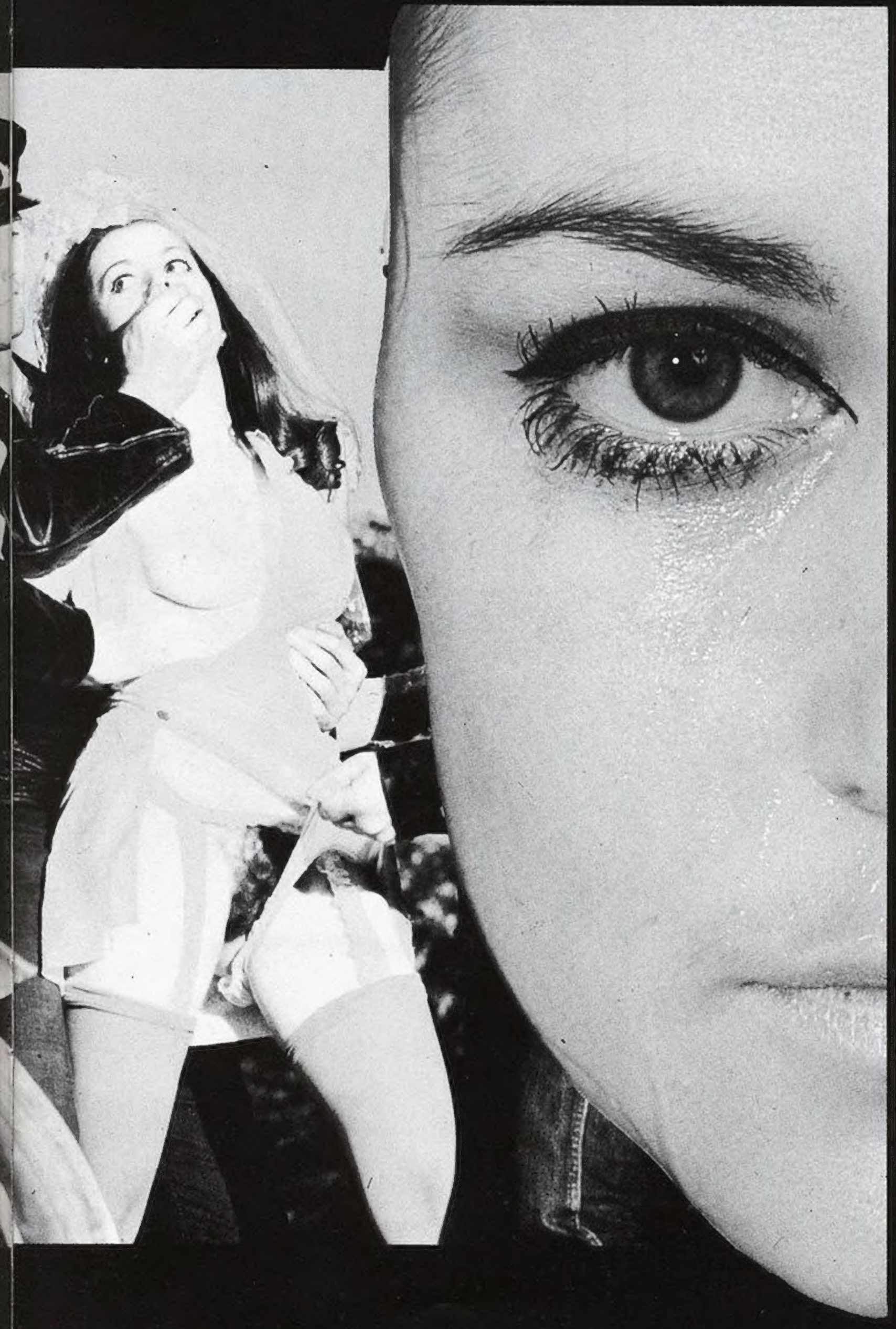

han kunne ikke lade være med at udnytte situationen til at tillade sig lidt mere end normalt. Og mens han tilsyneladende fulgte med i filmens handling, hviskede han små kærlige ord til hende. For at berolige hende – han vidste, hvor let hun var at skræmme.

Det føltes som brændende ild i hans hånd, da han blidt tog om hendes bryst. Ville hun fare op?

Men Solvej var helt opslugt af filmen og sansede kun Johns hånd, som en varm ophidsende fornemmelse, der ikke helt var virkelighed, selvom John flyttede sig uroligt i sædet, da hans ene finger nåede helt op til trussekanten og legede med de bløde venushår.

Filmen havde opstemt dem, og kysset i gadedøren var bedre end normalt. De vidste begge, at Solvejs forældre ikke var hjemme og tanken om, endelig at være alene sammen med hende, gjorde John helt mat i knæene.

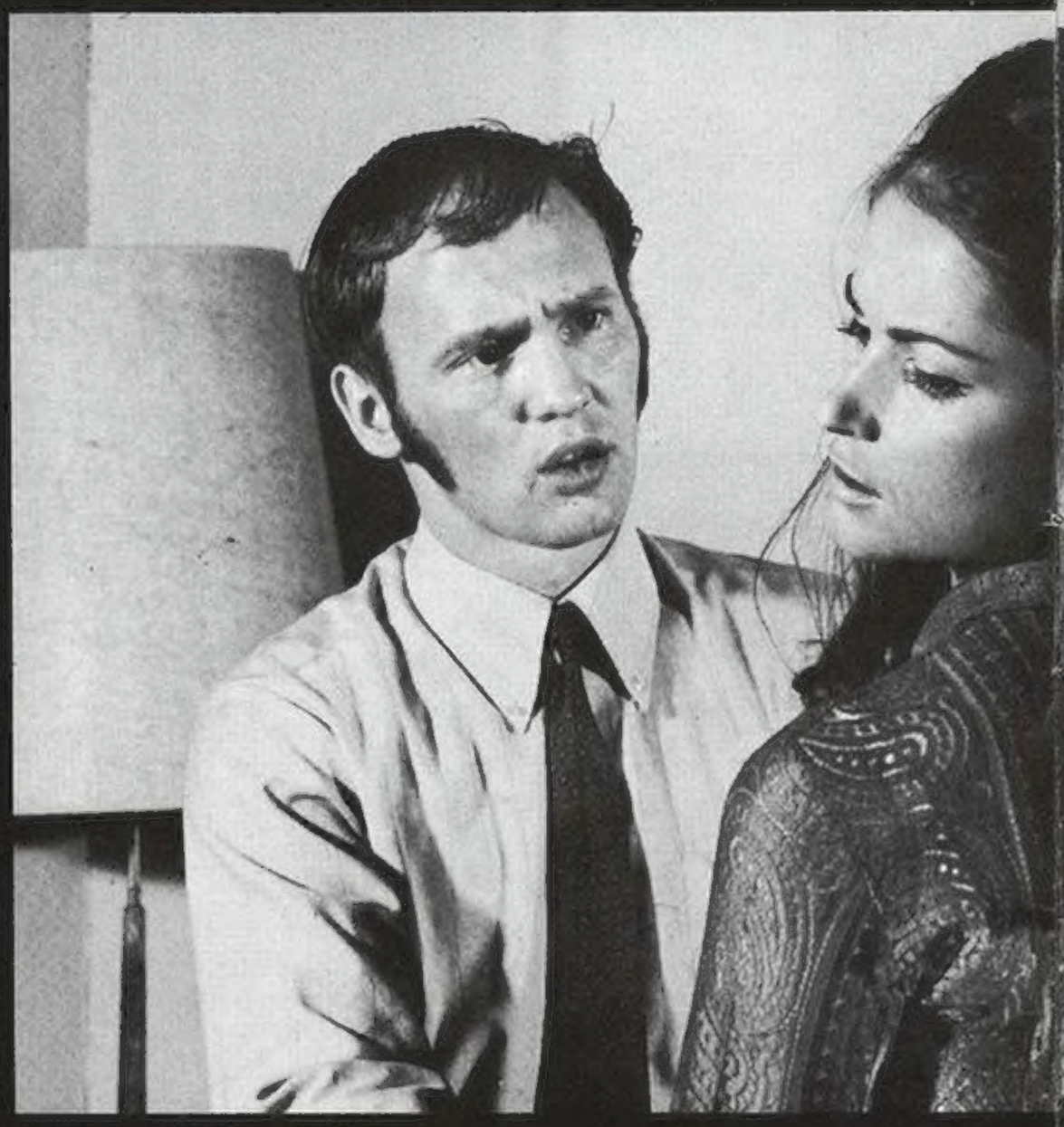

Solvej gav efter og inviterede ham med op. Solvej havde blot tænkt sig en kop kaffe, men John pressede på. Solvej blev kold og afvisende.

Pludselig eksploderede Solvej i et raserianfald. »I mænd vil jo kun ha' fornøjelserne, men hvis det går galt, så er I pist væk – og moderen skal lide den tort at blive ringe-agtet, fordi hun er ugift, og barnet betragter folk som uægte.

John følte det først, som sparkede hun til ham, men så lyste han op. »Jamen, Solvej. Jeg er da ikke bange for ansvaret, tværtimod. Jeg ville gifte mig med dig imorgen, hvis det er det du vil».

»Åh John, du er vidunderlig, jeg håbede sådan, at du ville spørge, men jeg. . . Åh John, jeg er så lykkelig.

NÆSTE DAG!

Solvej når dårligt at smide frakken, da hun kommer hjem fra kontoret, før hun omfavner sin mor og glædesstrålende udbryder: »Mor — mor, John har friet, vi skal giftes — er det ikke skønt. Jeg håber sådan, at vi får det godt sammen.»

TIDEN GÅR STÆRKT FOR DE UNGE. BRYLLUPPET PLANLÆGGES – OG NU SKAL BRUDEKJOLEN KØBES.

Solvej er febrilsk som et barn juleaften. De vandrer rundt fra forretning til forretning, mens de ivrigt snakker om brylluppet. Tilsidst bliver de enige om at gå ind og prøve en kjole.

Solvej falder med det samme for en yndig lårkort brudekjole. Og ekspeditricen anviser smilende et prøverum. Solvej bemærker ikke ekspeditricens vurderende øjne på sine unge, yppige former. Hun er alt for opstemt til at lægge mærke til nogetsomhelst.

Luften er fuld af usikker spænding, da Solvej begynder at tage tøjet af. Solvej mærker, at der er noget mærkeligt ved ekspeditricen. Hun forstår ikke, hvorfor damen ser så mærkeligt på hende. Det prikker i Solvejs hud.

Pludselig trækker hun, som en søvngænger, Solvejs brystholder ned og blotter den pirrende røde brystvorte.

Solvej stivner, hendes øjne gnistrer krænket og den lesbiske ekspeditrice ved, at hun er gået for vidt og slipper hurtigt taget i bh'en.

Som for at undskylde den kriminelle handling dykker hun ned og retter ved Solvejs trusser. Bare hun dog ville.

Pludselig mødes deres øjne og følelser, og Solvejs blik er imod hendes vilje ikke afvisende. Her er ekspeditricens chance.

Ekspeditricens hånd omslutter Solvejs venusbjerg. Hårene mærkes kildrende under de tynde trusser. Et gys af spænding gennemskyller Solvejs krop. Men pludselig kalder moderen uden for rummet: »Hvordan går det, min skat».
Solvej farer forskræmt sammen og vender med et tilbage til virkeligheden. Hvad er det dog,hun gør. Hun, der skal giftes,lader en lesbisk ekspeditrice tage på sig. Skamfuld fjerner hun med et hastigt greb ekspeditricens hånd fra sit lådne venusbjerg.

Solvej er forfærdet og tvivlrådig over de følelser der gennemskyller hende. Men hun falder til ro nu. Ekspeditricen er blevet kold og forretningsmæssig, efter at moderen har brudt fortryllelsen.

Endelig kom dagen.

De unge var blevet til mand og kone. De unge udstrålede en så smittende lykke, at selv den gamle præts varme stemme var bevæget.

Processionen ned ad kirketrappen var en sejrsmarch. Risene haglede ned over det unge brudepar som en glitrende sølvregn. »Det må da blive et lykkeligt ægteskab», tænkte gæsterne.

Det blev en storslået fest. Og højdepunktet kom, da bryllupskagen, fulgt af et »længe leve brudeparret», blev skåret for. Der blev drukket og danset til langt ud på natten.

Festen var slut og gæsterne var gået. Hvor John dog var lykkelig. Nu var hun hans kone. Når han lå alene hjemme på sit værelse havde han drømt og længes efter denne nat. Natten, hvor Solvej endelig skulle blive hans. Men midt i glæden følte han en mærkelig uro – det var, som om Solvej slet ikke delte hans egen forventningsglæde. Hun stivnede, da han forsigtigt trak kjolen af hende.

John var efterhånden godt træt af Solvejs koketteri. Det troede han ihvertilfælde, at det var. Nu ville han have sin kone. Han blottede i desperation sit stive lem. Han troede, det ville ophidse hende. Solvej sä til med forfærdelsen malet i sine øjne.

»Nu vil jeg elske dig», sagde John og greb efter Solvej. Men fortvivlet så han, hvordan hans elskede forskræmt veg tilbage fra ham. Johns hjerne var som lammet. Hvad var der dog ivejen med hende.

Solvej bryder sammen. Hun skjuler ansigtet i hænderne – hulker stille og hjerteskærende. John forstår ingenting.

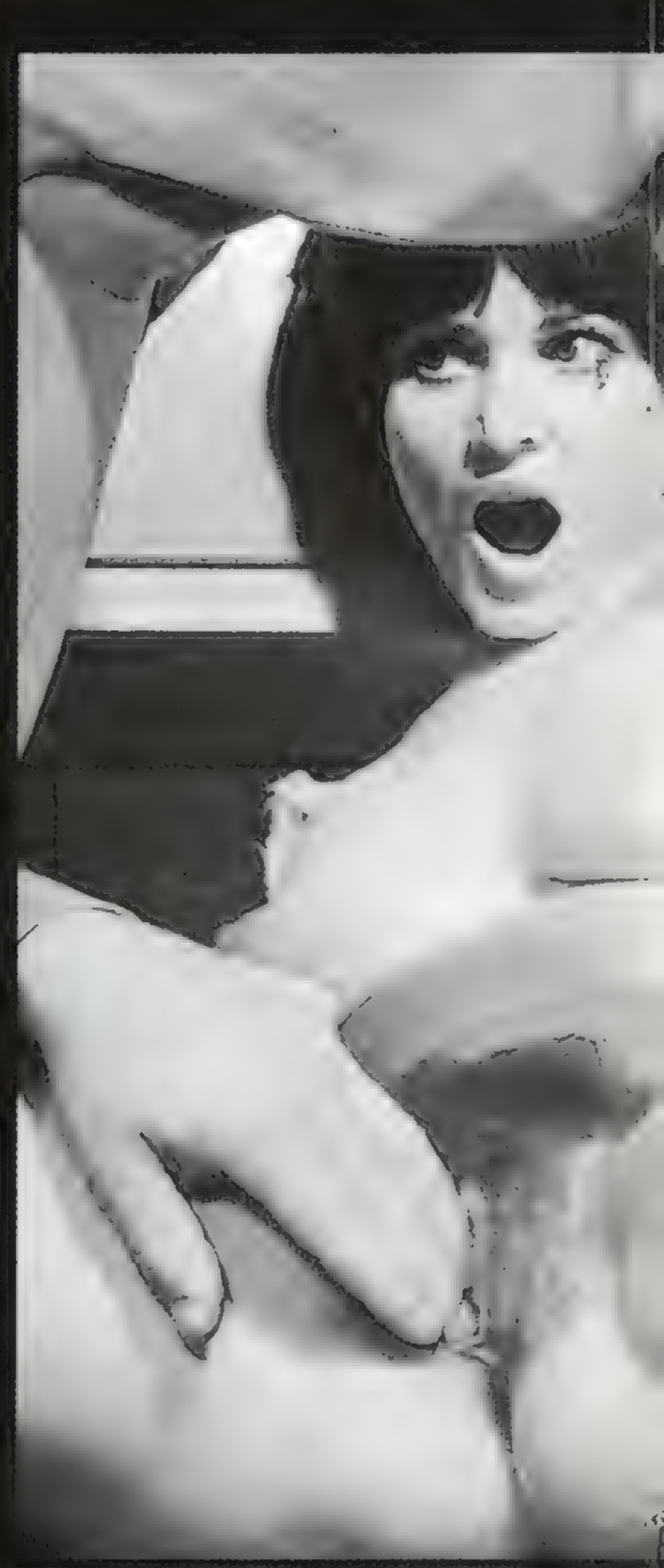

»Åh, John, det er så grusomt – så meningsløst. Det skete første gang for 5 år siden. Min mor havde været gift med min stedfar i et par måneder. Min mor var på besøg hos en veninde. Jeg stod i køkkenet og vaskede op. Pludselig stod min stedfar bag mig med en berusets vilde udtryk i øjene. »Nu skal jeg lære dig noget helt nyt, min tøs», hvæsede han hæst. Hans hænder greb fat i mig og han flåede min bluse i stykker, John. . .

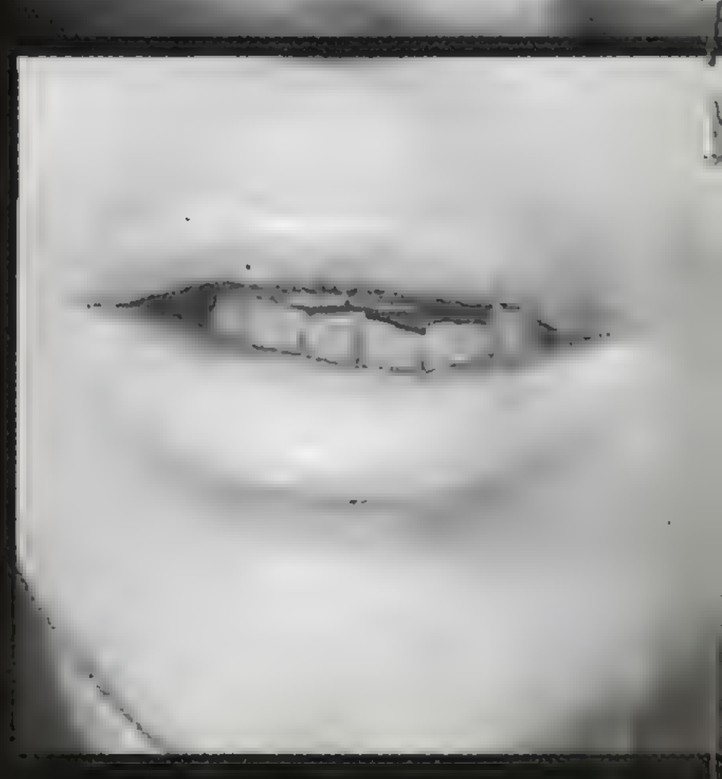

Al hans elskovstrang er borte med et. Ømt lægger han armen om Solvej og hvisker: »Hvad er der dog galt med dig, lille pige».

Solvej er på samme tid lettet og bange for at skulle fortælle den erindring,der endnu står mejslet i hendes sind.

Han var så brutal John, som et vildt dyr. Han smed mig op på køkken-bordet og selvom jeg skreg og bad ham så mindeligt – flåede han mine trusser af og . .,. Han borede sine fingre op i min. . . min.

Og så uden at jeg havde opdaget noget, mærkede jeg pludselig noget varmt presse mod min. . . . . forstår du, hvad jeg mener, John? Han pressede og pressede, men jeg var så snæver og. . . og. . .

»Åh, John, det var som skulle jeg dø. Han pressede og pressede og pludselig mens det sortnede for mine øjne, gled han op i mig. Og så begyndte det at bløde, John, jeg var ikke jomfru mere. Åh, John, det gjorde så frygteligt ondt».

»Det blev ikke sidste gang han forbrød sig imod mig, men jeg turde ikke sige noget. Det ville have været alt for flovt, og desuden truede han mig med tæsk, hvis jeg sagde noget. Han blev frækkere og frækkere, og det værste han en dag gjorde, var en dag mor havde gæster. Alt imens gæsterne drak kaffe inde i stuen, tvang han min mund ned over den, ude på toilettet».

Så modbydeligt. Jeg kæmpede for at komme fri og det lykkedes mig at få åbnet døren. Men han var helt vild, og da jeg skreg kvalte han det med sin stærke hånd. Da han pressede mig ned over sig, stønnede han som et væmmeligt dyr. Jeg græd længe efter».

»Efter den dag, hvor han voldtog mig på toilettet, fik han den ide, at jeg altid skulle tage den i munden, inden han tog mig. Sommetider kom der noget mærkeligt vådt ud af den, som rendte ned i min hals, og selv om jeg prøvede på at spytte den ud, holdt han bare endnu mere fast i mig».

»Når han så var færdig med at køre den ind og ud af min mund, stak han den brutalt op i mit skød. Det skete alle steder, både i dagligstuen, køkkenet og i mors og hans dobbeltseng. Åh, John, forstår du nu, hvorfor jeg er så bange for, at være sammen med dig? Jeg er så frygtelig ked af det».

Solvej bryder helt sammen. Det sortner for Johns øjne, han føler sig svimmel og syg. Kvalmen stiger op i munden på ham. Så tager han en beslutning, halvvejs sindssyg ved tanken om hans kones ydmygende fortid, vanviddet glimter i hans øjne. . .

John styrter ned på gaden, hvor han får fat i en vogn. Han er blændet af afmægtigt raseri. Dette skal koste stedfaderen dyrt. Solvej er nu lidt mere fattet, og ensomheden griber hende. Instinktivt styrter hun ned ad vejen mod moderens hus, hen til John.

Karl, Børge og Birger er anførere for en lille gruppe, som kalder sig »Læderhalsene». De har netop delt en flaske af det stærke i skovkanten, og deres opløftede tilstand får endnu en tand, da de skimter den ulykkelige brud i skovbrynet.

Solvej bare løber og løber uden at lægge mærke til noget. Hun er så forvirret over alt det skete, at hun først ser »Læderhalsene» da de med armene blokerer vejen for hende. En isnende rædsel løber igennem hendes krop.

Fuld af rædsel stirrer hun op i et par blodskudte liderlige bisseøjne. Hendes tanker og krop er som lammede, hun kan ikke røre sig ud af stedet, selvom alt i hende skriger væk, væk . . .

Solvejs skrig når kun til struben, så bliver det kvalt af en beskidt klam hånd. Andre brutale hænder flår hendes fine brudekjole istykker, og en rislende gysen gennemryster Solvejs krop, da hun mærker den kolde luft slå imod sit blottede venusbjerg.

»Hun skal ha' noget tyrepik i både hoved og røv», fniser Børge. »Det er det jeg altid har sagt – det er skide usundt at gå ind i ægteskabet uden forkundskaber.»

Solvej skriger og ber dem holde op, men læderhalsene er ubønhørlige. Hendes skrig gør dem kun endnu mere ophidsende. »Hold kæft din lille luder», hvæser Karl. »Nu skal du faneme blive gennempulet».

Pikken går helt i bund, men rædslerne er ikke ovre med det. En hånd rykker brutalt i hendes hår og en stiv pik står lige ud for hendes forskræmte øjne. Alle stedfaderens perversiteter står som mejslet i hendes sind.

Solvej ryster over hele kroppen i rædsel, da pikken glider op i hende. Det føles frygteligt ydmygende at blive kneppet, mens grådige øjne ser på hendes mest intime dele. Hendes ansigt fortrækkes i smerte.

Pludselig sker det forfærdelige. Spermaen vælder ud over Solvejs smukke ansigt. Hvordan skulle hun dog se John i øjnene efter dette, farer det gennem hendes hjerne.

Solvej falder lammet om på vejen, hun er færdig – kan ikke mere. Men »Læderhalsene» er slet ikke færdige med hende endnu. Karl støder sin pik hårdt op i hende. Han trækker den ud og ind i fissen et par gange og lader tilsidst spermaen sprøjte ud over hendes bløde maveskind. . .

De larmende motorcykler og spermen der tørrede og strammede huden fik hendes sanser tilbage til virkeligheden. Mortorlarmen fjernede sig hastigt og tilsidst var den helt væk, men i ensomheden hørte hun stadig larmen runge i sin hjerne. Det var som skulle hun dø. . .

Med tankerne strømmende igennem sit hoved, humpede Solvej videre, med kun den ene sko i behold. Indtrykkende vældede ind over hende, men hun var ude af stand til at holde styr på nogetsomhelst. Hun bare løb og løb.

Hulkende åbnede hun døren til forældrenes hjem. Synet der mødte hende, af stedfaderen der var blevet slået i gulvet af den rasende John, gjorde hende endnu mere forvirret. Skyldfølelsen og skammen gennemrystede den hulkende Solvej.

Pludselig fik de øje på hende. Deres ansigter var som lammede.

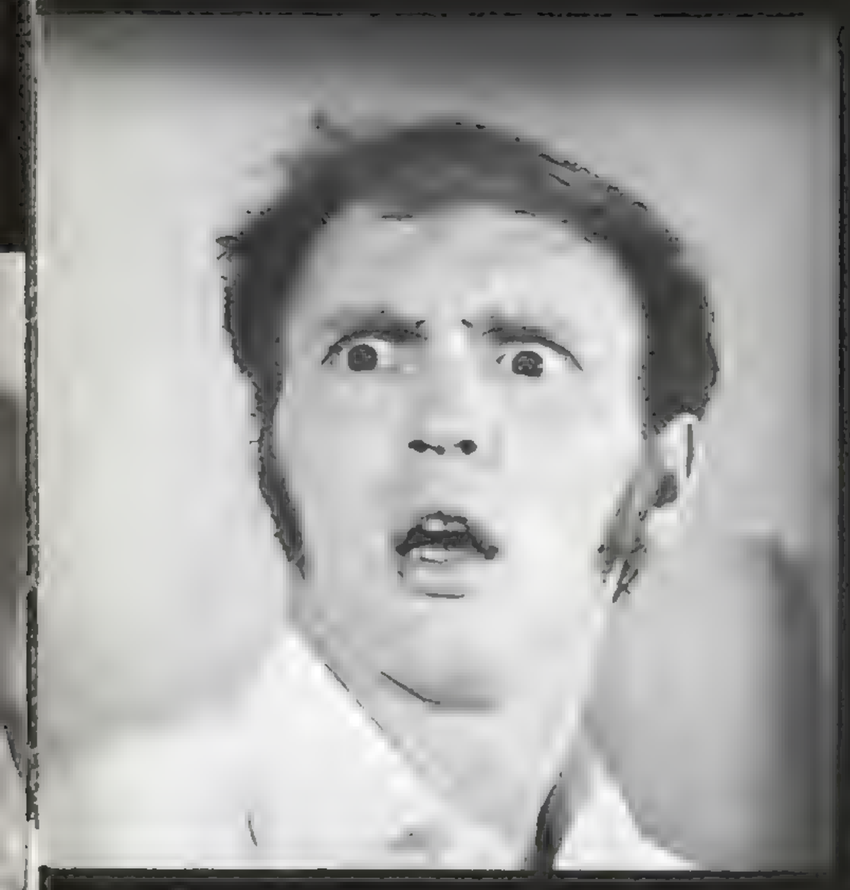

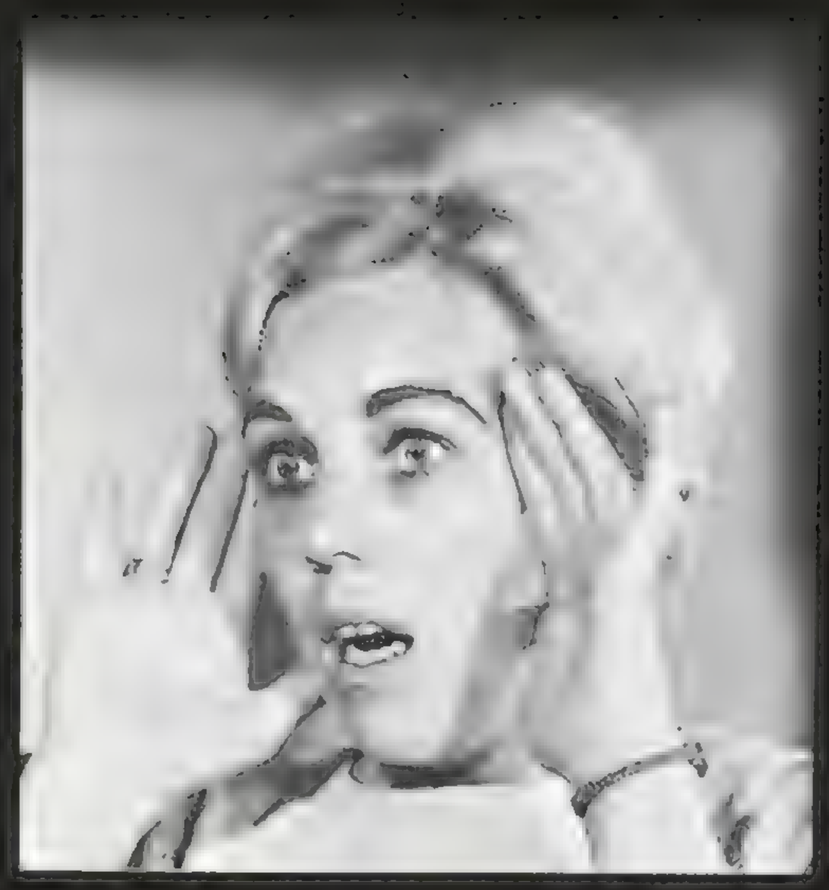

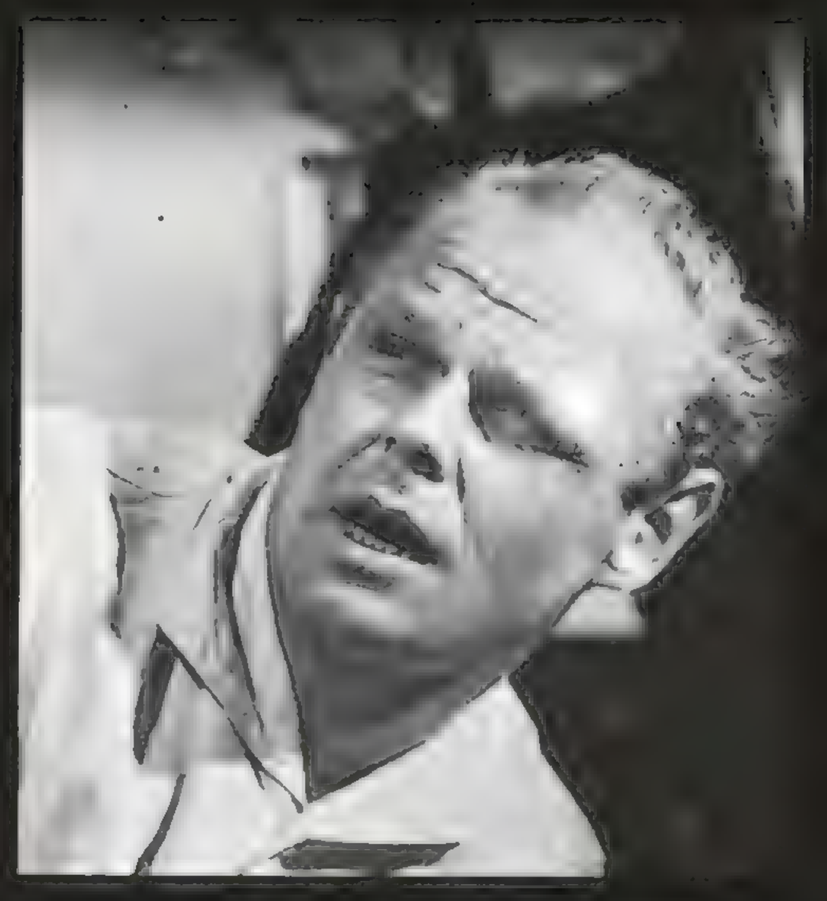

Som i en fjern tåge, blændet af tårer, så Solvej deres forstenede ansigter. Hvordan skulle hun dog kunne leve videre, efter det var sket. Hun skælvede ved tanken om, at skulle fortælle om, hvad der var sket. Deres spørgende øjne stirrede grotesk på hende i det skarpe lys. . .

John lægger trøstende armen om Solvej. »Hvad er der dog sket, lille pige». John ryster over hele kroppen, og Solvej hulker ordene frem. »Åh, John det er så forfærdeligt, jeg tror aldrig at jeg kan få mig selv til at fortælle det til noget menneske.»

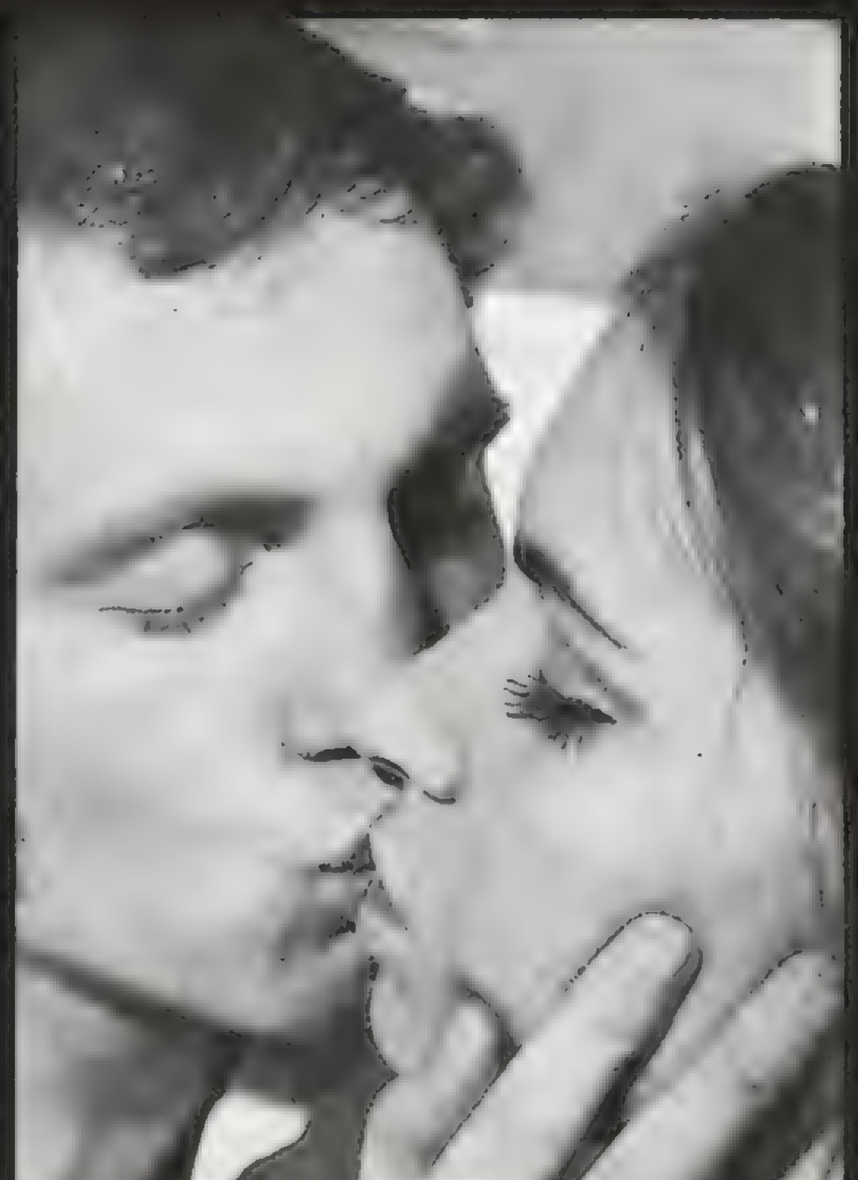

John prøver så godt han kan at trøste den ulykkelige Solvej. »Prøv nu at tage dig lidt sammen skat, nu er jeg jo hos dig. Fortæl nu din John, hvad det er, der gør dig så ked af det.»

Stedfaderen bliver grebet af scenen og vil også trøste Solvej. Mod hans vilje rejser pikken sig i hans pyjamas, og pludselig stritter den uden for . . .

Det var som om skjulte kræfter tvang hende. Solvejs skælvende hånd fandt frem til stedfaderens pik, og greb fat i den. En bølge af erotisk ophidselse greb dem begge.

På en mærkelig måde blev luften pludselig ladet med erotik. Blodet løb hedt i deres kroppe. Det var som om stedfaderens strittende stang hypnotiserede atmosfæren og uden at ville det faldt Solvejs blik på den.

Den triste stemning var brudt, alt udviklede sig. Ingen af dem vidste, hvad der egentlig var der skete – deres frie vilje var væk. Kun det brændende begær der udstrålede fra deres legeme, var de bevidst.

De tænkte ikke på noget. Begreber som blodskam og umoral eksisterede ikke for dem. Deres følelser var rene og ægte, derfor blev deres handlinger smukke.

Alle deres skjulte lyster kom til fri udfoldelse. Deres kroppe dirrede af vellyst indtil de nåede et fantastiskt klimaks. De sank sammen i en forenet dyb inderlig tilfredshed.

Fortiden var glemt og med den hadet og dens tabuer. Alle de ting, som de nok havde tænkt på, men aldrig havde turdet håbe på, blev nu til en helt naturlig virkelighed.

SLUT.

NEGEREN og NONNEN

En dag finder Maria en forhutlet neger på trappen til klosteret. Hun tænker bekymret, at det sikkert er en syndens mand, der har søgt klostret for at finde nåde og frelse hos Vorherre. Maria bøjer sig og velsigner den fortabte, og hjælper ham så ind i klostret, for at give ham et tiltrængt bad.

Han ser sløj og syg ud, den stakkel, men sådan et dejligt, varmt bad skal nok få ham lidt på højkant igen.

Ved den hellige jomfru Maria, hans lem rejser sig. Selv i frelsens stund tænker han syndigt. Men jeg, søster Maria, må ikke falde med ned i lasternes dyb.

Himmel, min hånd berører synden. Hvordan kunne det dog ske. Er det mon djævelen, der har ført min hånd?

Jeg er stærk og kæmper imod djævelens drifter i mit indre. Så snart han er ren, sender jeg ham over i stalden ellers er jeg bange for at jeg falder i fristelse.

Da negeren er vasket, sender Maria ham straks over i stalden. Negerens lem har dog gjort så stort indtryk på hende, at hun klæder sig af, og prøver at stoppe det mørke lys op i sin snævre skede.

Jeg må undgå at være syndig med den fortabte. Men hvis jeg hjælper mig selv, er der ingen vidner til min syndige handling.

Gid det var negerens lem, der var i mig nu, men jeg vil ikke lade mig friste.

Jeg ser den lille søster begår synd. Nu har jeg chancen for at straffe hende med min stive pik.

Jeg ser, at du begår synd! Jomfru Maria har sendt mig, for at straffe dig, syndige søster.

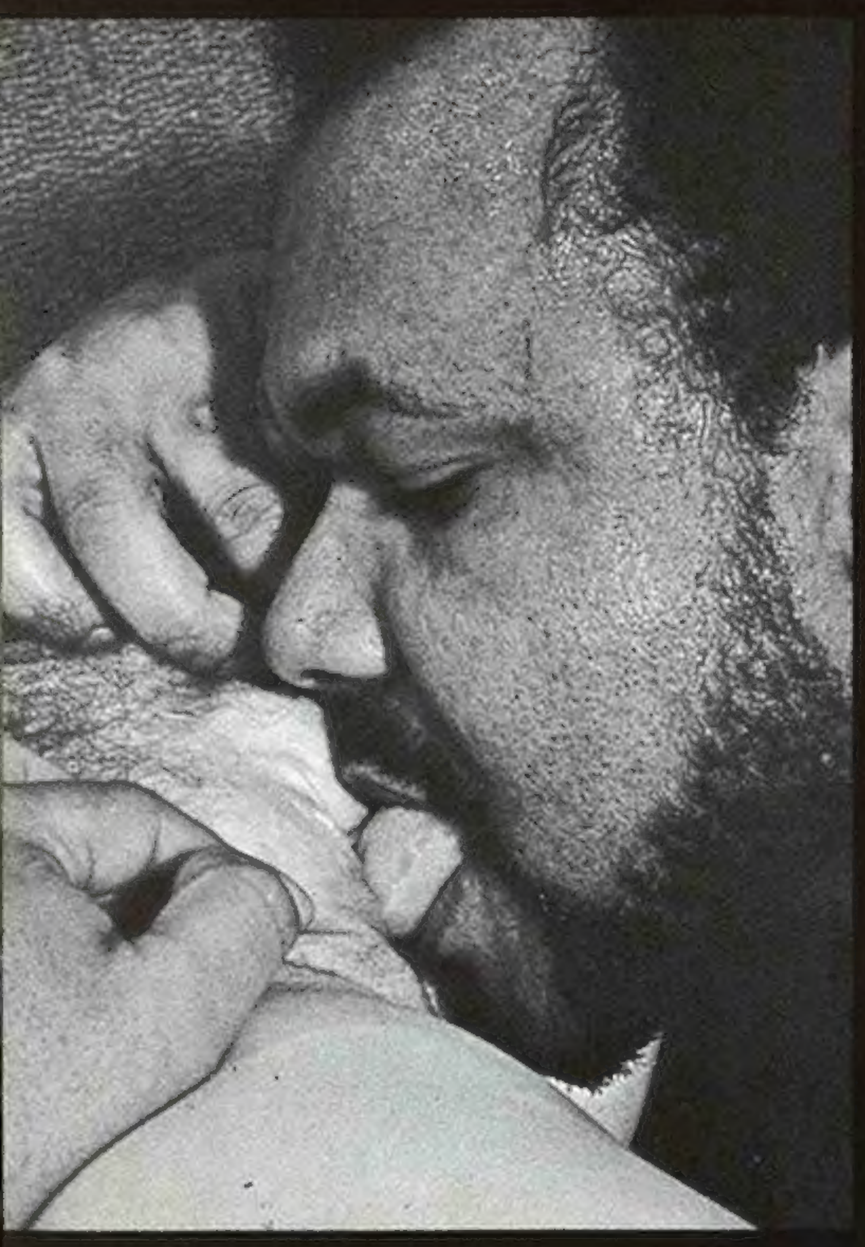

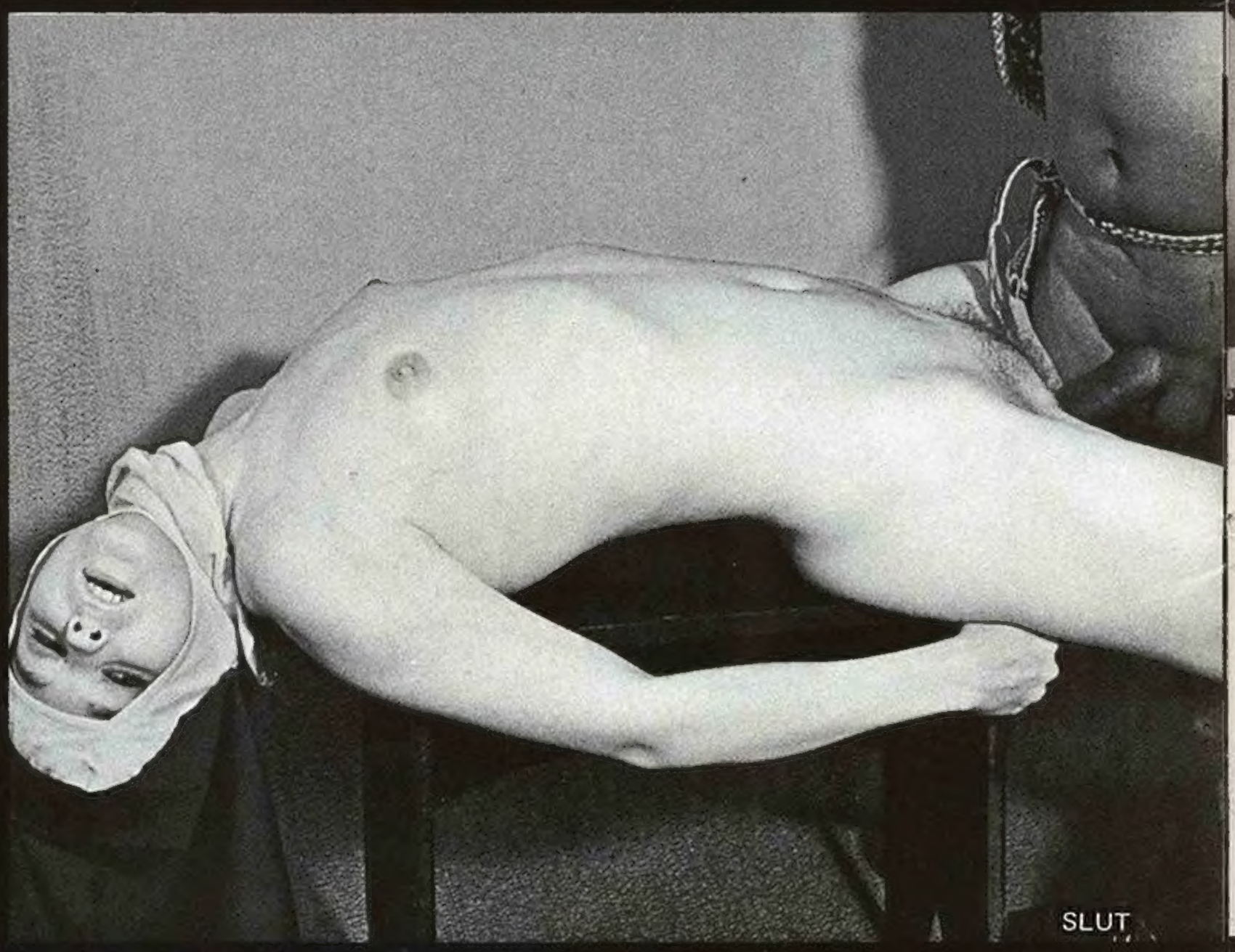

SLUT

Hun er jomfru endnu, men glæder sig til
at få sin lille henrivende ferskenfisse
fyldt op af en dejlig stor mandfolke pik

OBS!

GLÆD DEM!

til næste nummer udkommer

mandag den 19. juni

BILLED MAGASINET / NR 3

Bladet, der beskæftiger sig med dig og dine medmenneskers problemer

SCANDINAVIAN PICTURE A/S Teglværksgade 22 - 2100 Kbhvn. Ø.